

OBSAH

Předmluva	5
I. CO JE SKLADBA? (o kategoriích), § 1	11 — 19
II. CO JE VĚTA?, § 2	20 — 25
III. ZÁKLADNÍ MLUVNICKÉ VZTAHY, § 3—4	26 — 34
IV. JAK SE VYJADŘUJÍ? (o mluvnických prostředcích),	
§§ 5—12	35 — 60
vymezení, § 5	35
„intonace“, § 6	35
slovosled, § 7	37
shoda (a jiné vyjádření sounáležitosti), § 8	40
rekce — vymezení, § 9	45
relační typy (o pádech), § 10	47
povaha jmenné flexe (o povaze předložek), § 11	54
spojkovací výrazy, § 12	58
Konstrukce zvláštní, §§ 13—18	60 — 66
anakolut, § 13	60
elipsa, § 14	63
atrakce, § 15	65
kontaminace, § 16	65
samostatné členy větné, § 17	66
formy nižší než logická aktualita myšlenky, § 18	66
V. SLOVNÍ DRUHY A JEJICH MLUVNICKÉ	
KATEGORIE — §§ 19—39	67 — 148
problematika slovních druhů, § 19	67
A. Základní druhy, §§ 20—36	79 — 142
SUBSTANTIVA, § 20	79
ADJEKTIVA, § 21	82
ADVERBIA, § 22	84
SLOVESO, §§ 23—35	89 — 141
jeho povaha, § 23	89

a) finitní kategorie, §§ 24–32	92 – 132
osoba a číslo, § 24	92
vztahy časové, § 25	92
křížení s videm, §§ 26–27	97
kategorie vidové, § 28	105
slovesný způsob a o modalitě vůbec, § 29	108
slovesný rod, § 30	114
reflexivní formy a reflexivní slovesa, § 31	123
ostatní slovesné významy (kausativnost, intensitivnost), § 32	131
b) tvary jmenné a neurčité §§ 33–35	132 – 141
vymezení, § 33	132
tvary neurčité (infinitiv, supinum, gerundium), § 34	134
tvary jmenné (slovesná substantiva, adjektiva a advérbia – t. j. přechodníky, přechodníková adjektiva, přičestí a substantivum verbale), § 35	138
<i>Transposice základních druhů slov</i> , § 36	141
B. <i>Ostatní druhy slov</i> (zejména číslovky, citoslovce a modální slova), § 37	142 – 145
C. <i>Poměr mezi slovem a větným členem</i> , §§ 38–39	145 – 148
Slova neskladebná, § 38	145
Problém holého členu větného, § 39	146
VI. VĚTNÉ ČLENY, §§ 40–112	149
A. <i>Predikační vztah</i> (PODMĚT a PŘÍSUDEK), §§ 40–49	149
Poměr mezi jednotkami determinačními a predikačními, § 40	149
Podmět a přísudek psychologický, § 41	151
PODMĚT, § 42	156
PŘÍSUDEK, §§ 43–49	160 – 181
slovesná povaha přísudku, § 43	160
a) problém spony, § 44	161
b) problém doplňku, § 45	169
c) doplňkový instrumentál, § 46	171
d) krátké tvary adjektiv, § 47	173
e) jejich neutrální tvar, § 48	178
f) jiná neslovesná část přísudku, § 49	179
B. <i>Vztahy determinační (prostě)</i> , §§ 50–91	181 – 240
výměr, § 50	181
1. PŘÍVLÁSTEK, §§ 51–60	184 – 198
výměr, § 51	184
a) vyjadřování přívlastku, §§ 52–55	185 – 191
substantivem mimo genitiv, § 52	185
genitivem a partitivem, § 53	187
adjektivem, § 54	190
jiné vyjádření, § 55	191
b) způsob závislosti, § 56	192

c) těsnost vztahu a postavení přívlastku, § 57	192
d) přívlastek podle významu, §§ 58—59	194 — 195
APOSICE (přístavek), § 60	195
2. JINÉ VZTAHY, §§ 61—92	198 — 244
obecně, § 61	198
a) PŘEDMĚT, §§ 62—74	202 — 218
obecně, § 62	202
akusativní, § 63	204
genitivní, partitivní a „záporový“, § 64	205
instrumentálový, § 65	207
Dativ, §§ 66—69	208 — 212
přímý, § 67	209
nepřímý, § 68	210
volný, § 69	210
předložkový, § 70	212
infinitivní, § 71	214
vedlejší větou, § 72	215
hlavní větou, § 73	217
Předmět podle významu, § 74	217
b) PŘÍSLOVEČNÁ URČENÍ, §§ 75—91	218 — 240
obecně, § 75	218
A. Určení míry a omezení, §§ 76—77	219
míry, § 76	219
omezením, § 77	222
B. Určení vlastní, §§ 78—91	224 — 240
I. určení „způsobová“, §§ 78—84	224 — 232
1. určení vlastního způsobu a intensity, § 78	224
2. určení účinku a výsledku, § 79	226
3. určení prostředku (nástroje), § 80	227
4. určení průvodních okolností, § 81	228
5. určení zřetele, § 82	229
6. určení původu (látky), § 83	231
7. určení činného původce, § 84	231
II. Určení příčinná, §§ 85—89	232 — 237
8. určení důvodu a důsledku, § 86	232
9. určení účelu, § 87	234
10. určení podmínky, § 88	235
11. určení přípustky, § 89	236
III. Určení časoprostorová, §§ 90—91	237
12. určení místa, § 90	237
13. určení času, § 91	238
c) TĚSNOST VZTAHU URČENÍ, SOU-	
VISLOST SE SLOVOSLEDEM, § 92	240
C. Komplexní vztahy, §§ 93—103	244 — 255
obecně, § 93	244
1. Vazby s implicitní predikací, § 94	244

2. DOPLŇKOVÉ VAZBY, §§ 95–103	246 – 255
vymezení, § 95	246
a) shodné k podmětu, § 96	248
b) vazby přechodníkové, § 97	250
c) k akusativnímu předmětu, § 98	251
d) k jiným pádům, § 99	252
e) spojkou „jako“ a synonymy, § 100	252
f) doplněk u adjektiv, § 101	252
g) neshodný doplněk, § 102	253
h) doplněk vyjádřený větou, § 103	255
D. <i>Koordinace vztahy</i> , §§ 104–112	255 – 265
obecně, § 104	255
1. Připojování, §§ 105–108	255 – 262
a) prosté, § 105	255
b) gradační, § 106	259
parenthesa, § 107	260
jiné pojmenování, § 108	262
2. Spojení odporovací, §§ 109–112	262 – 265
a) vlastní, § 109	262
rektifikace, § 110	264
b) vylučovací, § 111	265
eventualita, § 112	265
VII. O VĚTÁCH, §§ 113–140	266 – 302
A. <i>Podle modalit sdělení</i> , §§ 113–119	266 – 273
1. Podle povahy sdělení, §§ 113–117	266 – 270
obecně, § 113	266
tázací, § 114	266
rozkazovací, § 115	267
zvolací a přací, § 116	268
Křížení formy a obsahu, § 117	269
2. Podle modalit v užším smyslu, §§ 118–119	270
zápor členský a větný (obecný), § 118	270
jiné druhy členské modalit, § 119	272
B. <i>Podle větné stavby</i> , §§ 120–140	274 – 302
I. Podle její těsnosti, §§ 120–128	274 – 291
obecné poznámky, § 120	274
POMĚR HYPOTAXE A PARATAXE,	
§§ 121–128	279 – 291
a) věta hlavní a vedlejší, řídící a podřízená, § 121	279
b) souvětí; souřadné a podřadné, § 122	280
c) ke vzniku hypotaxe § 123	282
d) rozsah hypotaxe, § 124	284
e) typy parataktické, § 125	284
f) typy hypotaktické, § 126	287
g) obrácený poměr a pod., § 127	289
h) řeč nepřímá a polopřímá, § 128	290

II. Podle složitosti stavby, §§ 129–140	291 – 302
obecně, § 129–130	291
1. Neslovesné věty jednočlenné, §§ 131–136	292 – 298
rozdělení, § 131	292
a) citoslovečné, §§ 132–134	293 – 296
b) nominální, §§ 135–136	296 – 298
(povaha vokativu, § 135)	296
2. Slovesné věty jednočlenné, §§ 137–140	298
věty bezpodměté, §§ 138–139	299
věty s podmětem neurčitým (všeobecným), § 140	301
Index	
Použitá literatura	30